

Paní **Františka Čoková** se narodila v roce 1936 ve vesnici Ptýrovec u Mnichova Hradiště, což je slovy paní Čokové „brána do českého ráje.“ Její otec byl vyučeným řezníkem, ale pracoval společně s manželkou ve vesnické hospodě. Vzpomíná si, že jako malá pomáhala rodičům v hospodě a dokázala sama natočit i pivo. Protože zde strávila celé dětství, znala velmi dobře celou vesnici.

Jako malá zažila i 2. světovou válku. Kousek od vesnice byly kasárny a němečtí vojáci k nim chodili do hospody. Maminka paní Čokové je musela obsluhovat a shánět vše co si poručili, což nebylo vůbec příjemné. Další vzpomínka na toto období je ze školních let. Jednou, když šli s obecní školou ven, začaly jim nad hlavami létat letadla. Pan učitel všem okamžitě přikázal, aby si lehli do příkopu. To bylo velmi deprimující, protože letadla létala tak nízko a oni viděli mladé vojáky v uniformách, kteří letadla pilotovali.

Nástup komunistů znamenal pro paní Čokovou těžké začátky. Rodiče si nemohli dovolit protestovat proti režimu a tak museli táhnout s komunisty. Zákazníkům se to nelíbilo, a proto návštěvnost hospody upadla. Tato situace se ale během následujících let začala vylepšovat.

V roce 1963 se již se svou rodinou i se synem, známým hudebníkem, Vilémem Čokem, přestěhovala ze své rodné vesnice do Prahy na Prosek, kde žije dodnes.

Pro paní Čokovou je významná okupace v roce 1968. Prožívala ji jako řidička pošty na hlavní budově v Jindřišské ulici, kterou obsadili ruští vojáci. Ti vyprovodili z budovy všechny zaměstnance a budovu obsadili. Paní Čoková se tedy společně se svojí spolupracovnicí Květou Davídkovou vydala pořizovat fotografie. Málem přišla o svůj fotoaparát, když jí ho vojáci chtěli sebrat, což se jim nezdařilo. Nakonec se jí podařilo nafotit kolem 100 amatérských, unikátních fotografií, na kterých je zachycena atmosféra této události: nechápaví

lidé, nejistota, překvapení, znechucenost, ale hlavně strach o svůj vlastní život, protože se v Praze opravdu střílelo.

Po 21. srpnu společně se svojí rodinnou žila poměrně pokojně až do dalšího velkého zvratu minulého století – Sametová revoluce. Paní Čoková se také účastnila demonstrací, zejména na Václavském náměstí.

Dnes žije paní Čoková poklidný život bez větších starostí, který vůbec není nudný. Například se díky svému synovi, zpěvákovi Vilémovi Čokovi, mohla zúčastnit oslavy 70. narozenin Karla Gotta. Má s ním i fotografii, na které vypadá velmi šťastně.

Dnešní generaci vzkazuje, aby si mladí lidé vážili demokracie, a nakonec říká: „ *Nic lepšího tady nebylo a ani nebude!*“